

сят трансферът на знания, темпът на растеж на експорта, контролът на качеството, ефективността на използване на останалите ресурси, невключени в уравнението.

Meddison (1987) изтъква необходимостта от обхващане на повече фактори. Той предлага към вече добре наблюдаваните фактори капитал и труд да бъдат включени 10 фактора: научната и развойна дейност (R&D), ефектите на средата, т.нар. фактор на производителността на растежа, иновации в нови системи, организационните стратегии, довеждащи до бързо развитие на производството и до нови производства и др. Аналогични са становищата на Barro (1991, с. 407-443), Dollar (1992, с. 523-524), Mankiw, Romer, Weil (1992, с. 407-437). За оценка на темпа на икономическия растеж те предлагат да се използва зависимостта:

$$Y^* = b_0 + b_1 Y_0 + b_2 \frac{I}{GDP} + b_3 ED + b_4 N^* \quad (33)$$

където:

Y^* е растежът на дохода на човек от населението;

Y_0 - равнището на дохода на единица капитал;

$\frac{I}{GDP}$ - отношението на инвестициите към БВП;

ED - равнището на образование;

N^* - темпът на населението или на работната сила⁶.

Бившите социалистически страни, и особено България, се стремят да догонят напредналите страни от Европа и САЩ. За да се сравни равнището на БВП на бедна спрямо богатата страна, се предлага от Deaton и Muellbauer да се използва зависимост от вида:

$$y_t^i = c + \theta Y_t^{US} + z_t \quad (34)$$

където:

y_t^i е БВП на лице в бедната страна, разделен на БВП на лице в желаната богата страна;

Y_t^{US} - логаритъмът на дохода на лице в желаната богата страна;

c, θ - параметрите;

⁶ Обсъжда се възможността да се включи темпът на растежа на капиталовия запас чрез отношение между инвестиции и капитал.